

at finde, hvor dette kompromisdokument skulle sikre vores ret til at forbedre miljøet eller arbejdstagerbeskyttelsen her i Danmark. Nu siger ministeren i sin svartale ganske vist heller ikke ordet forbedre, men kun ordet fastholde – allerede dér ligger der et problem – men jeg vil godt bede ministeren dokumentere, hvori disse sikringer og garantier skulle ligge. Jeg har ikke kunnet finde en miljøgaranti overhovedet i kompromispapiret, og derfor vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget udtrykker sit ønske om en aktiv dansk forhandlingslinje i forhandlingerne om MAI-aftalen, opfordrer Folketinget regeringen til at arbejde for,

- at en bred definition af begrebet ekspropriation ikke indskrives i aftalen,
- at investorers ret til at anlægge sag mod tilsluttede stater fjernes fra tvistbilæggesystemet,
- at paneler under International Chamber of Commerce ikke tildeles kompetence under aftalen,
- at aftalen kommer til at rumme en miljøgaranti,
- at arbejdstagerrettigheder, herunder strejkeretten, kommer til at indgå i aftalen,
- en generel undtagelse på det kulturpolitiske område,
- at nye tilsluttede lande får ret til at genåbne forhandlingerne om grundlæggende bestemmelser i aftalen, samt
- at indgåede aftaler i FN-regi får forrang for aftalen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 11).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingerne.

Claus Larsen-Jensen (S):

I forbindelse med de fortsatte forhandlinger i OECD om en multilateral aftale om investeringsbeskyttelse er det for Socialdemokratiet af helt afgørende betydning, at den beskyttelse, som udenlandske investeringer får ud fra princippet om ikkediskrimination ikke kommer til at stå alene. Gennemsigtige og klare internationale spilleregler for de internationale investorer,

hvor et antal internationale aftaler – vel omkring en 1800 bilaterale nationale aftaler mellem landene – vil kunne samles i en MAI-aftale, giver åbenlyst virksomhederne, vel her ikke mindst de store transnationale selskaber og andre investorer, en kæmpefordel og nogle klare rettigheder. En MAI-aftale vil således sammen med de globale handelsaftaler i verdenshandelsorganisationen WTO yderligere være et led i den stigende globalisering.

Hvis globalisering og økonomi ikke skal føre til en yderligere social skævvridning af udviklingen internt i mange lande og hægte de fattigste udviklingslande af den globale udvikling, medføre at grundlæggende rettigheder og standarder selv i industrilandene risikerer at blive underminerede, og at miljøet ødelægges, er det af afgørende betydning, at det klart fremgår af en multilateral aftale om investeringsbeskyttelse, at der også følger en forpligtelse med til at respektere de fundamentale arbejdstagerrettigheder på grundlag af ILO-konventionerne, at respektere de internationale aftaler og regler, der er indgået og indgås på internationalt plan, samt principperne om økologisk bæredygtighed, at landene i øvrigt selv kan holde og fastsætte deres standarder og regler for arbejdsmarked, miljøpolitik osv., såfremt der ikke er tale om diskrimination, og at man ikke som land kan få en unfair konkurrencefordel ved at sænke sine standarder på bl.a. miljø- og arbejdsmarkedsområdet.

Der skal kort sagt sikres en mere retfærdig globalisering end den, som vi hidtil har været vidne til, og hvor der er balance mellem rettigheder og pligter. Det kræver internationale spilleregler og aftaler. Også i et globalt perspektiv må ovennævnte forpligtelser som led i en MAI-aftale anses som et middel til at presse på for arbejdstagerrettigheder og miljøregler inden for verdenshandelsorganisationen WTO, hvor det hidtil har været noget vanskeligt.

Det er også afgørende, at der tages særlige hensyn til udviklingslandene, at de kan tilsluttes, og også at man, når de tilsluttes, tager hensyn til disse lande. Det er for Socialdemokratiet afgørende og vigtigt, at man ser nærmere på de vilkår og konsekvenser, som en MAI-aftale kan få for udviklingslandenes sociale og miljømæssige udvikling, og at man vurderer disse nærmere som et led i den videre forhandling om aftalen.

Det er også vigtigt at understrege, at man, når man skal tage hensyn til udviklingslandene,